

РЕШЕНИЕ

№ 4748

гр. София, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 22.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **3967** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на В. И. М. и И. В. Г. от [населено място], чрез адв. Д., срещу Заповед № САГ23-РА53-219 от 21.04.2023г. на главния архитект на СО, с която на жалбоподателите е отказано разрешение за изработването на проект на изменение на действащия ПУП – изменение на плана за улична регулация между о.т.427 и о.т.429, като се прекъсва уличната регулация и се създава [улица], с цел образуване на нов УПИ ХХП-9847 „за ЖС“ по имотните граници на ПИ с идентификатор 68134.4339.9847 с площ от 262 кв.м., попадащ в уличната регулация на [улица], м. „О. купел“.

Жалбоподателите посочват, че оспорват мълчалив отказ, но поради последващо произнасяне на административния орган с посочената заповед, в молба от 04.05.2023г. заявяват нейното оспорване. Твърдят, че същата е незаконосъобразна, тъй като въпреки че техния имот е бил предвиден за изграждане на второстепенна улица, срокът за отчуждаването му е изтекъл и ПУП не е приложен. Поради това е поискано и процесното изменение, което неправилно е отказано. Иска се от съда да отмени Заповед № САГ23-РА53-219 от 21.04.2023г. на главния архитект на СО. Претендира разности по списък. Подробни съображения излага в писмена защита по съществуващото на спора.

Ответникът - главния архитект на СО, редовно уведомен, в становище от 26.04.2023г. оспорва жалбата. В съз, чрез юрк. З., моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение

за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателите се легитимират като собственици в условия на семейна имуществена общност на ПИ с пл. № 419 с площ от 970 кв.м., за който имот е отреден УПИ XVIII-419 от кв. 86А по плана на [населено място], местност „О. купел“ с площ на парцела от 623 кв.м., по силата на нотариален акт № 37, том II, рег. № 1159, дело № 231 от 12.08.2005г. и удостоверение за граждански брак от 05.03.2007г. Имотът е нанесен в КККР като такъв с идентификатор 68134.4339.9847 с площ от 262 кв.м. Видно от комбинирана скица на л. 26, същият попада в улица съгласно действащ регулационен план, утвърден с решение на СОС № 111 по протокол № 32 от 10.12.2001г. и решение на СОС № 24 по протокол № 36 от 15.04.2002г.

На 16.01.2023г. жалбоподателите са подали заявление до кмета на Столична община с искане за изменение на плана за регулация за собствения им имот с идентификатор 68134.4339.9847, като за него бъде отредено самостоятелно УПИ XXII-9847. Видно от мотивираното предложение за изменение, върху предвидената в плана [улица] се нанася нов УПИ XXII-9847 – за жилищна сграда. Предложението е на основание чл. 208 във връзка с чл. 134, ал.2, т.1 от ЗУТ.

С процесната заповед е отказано издаването на разрешение за изработване на ПУП по заявлението на жалбоподателите с мотива, че имот 9847 попада изцяло в уличната регулация на [улица]. Тази улица е част от второстепенната улична мрежа съгласно ОУП, която свързва [улица]и [улица]и е V-ти функционален клас. Улицата дава възможност за целесъобразно устройствено регулиране на поземлените имоти в зона Жм. Освен това за територията има идейни проекти по част ВиК, а в северозападния ъгъл на ПИ 9847 има съществуващ кабел за хранване на сграда в УПИ XVIII от кв. 86а. Освен това се предлага част от уличната регулация да стане задънена [улица], ал.1 от ЗУТ, тъй като е с дължина над 100м и следва да завършва с уширение, осигуряващо обръщането на автомобилите в обратна посока. Т. не е предвидено в мотивираното предложение, а не и възможно. Освен това се нарушават правата на собствениците на УПИ XVIII, тъй като същият има вход и изход към [улица]. Поради това процесното изменение е прието за незаконосъобразно и нецелесъобразно. За установяване компетентността на издателя на акта, по делото е представена Заповед № СОА21-РД-09-455/22.03.2021г. на кмета на СО, която в т. 1.27 дава правомощия на главния архитект да издаде процесната заповед.

По делото е изслушано заключение на СТЕ, според което ПУП за местност „О. купел“, където се намира процесният имот, е одобрен с решение на СОС № 111 по протокол № 32 от 10.12.2001г. и решение на СОС № 24 по протокол № 36 от 15.04.2002г. Имотът на жалбоподателите е нанесен в [улица], която е широка 12м, с ширина пътното платно от 6 мета и тротоари по 3 метра. На място вещото лице е установило наличие на пътна настилка и частично изградени тротоари. В съседство с ПИ 9847 са изградени нови многоетажни сгради, като сградата на север е на 3 м от уличната регулация, а сградата от юг е на уличната регулация. [улица]е една от 4-те събирателни улици в района, която се свързва с останалите 12 обслужващи улици в една улична система. При о.т. 427 и о.т. 442 е кръстовище на [улица]с [улица]. Прекъсването на уличната регулация при о.т.442 засяга всички обитатели на района,

защото двете улици се съобщават с [улица], която е главна за[жк]. Регулирането на имот 9847 за жилищно строителство създава и недопустимо по закон разположение на съществуващите сгради и разрешените строежи, тъй като променя границите на УПИ XVII-412 и УПИ XVIII-418,419. Половината от уличната регулация на тези две УПИ се променя в странична регулационна линия, а другата половина става улична регулация към тупик. Това променя разположението на сградите по правилата на чл. 31 от ЗУТ, спрямо които са разрешени. Засягат се и подходите към сградата в УПИ XVIII-418,419 – два входа на жилищната сграда, два входа на офиси в партера, един вход за двора към гаражи и един – към подземен гараж. Застрояването в имот 9847 с оглед неговите размери и размерите на улицата, като се спазят изискванията за отстояния по чл. 31, ал.2 и ал.4 от ЗУТ, е възможно на 3 ет.сграда с ширина 3 до 4 метра или на 5ет.сграда с ширина 1 до 3 метра. Такава сграда не може да бъде организирана като планировка. На следващо място предложението засяга изградени в трасето на улицата в рамките на ПИ 9847 електропроводи, които захранват изградените сгради, като в УПИ XVIII-418,419 има шахта на електропровода. Т. е с дължина 85м, който не изисква уширение за обръщане на автомобили, но е достатъчно дълъг за каране на заден ход. Поради това нещата прави извод, че предложението за изменение на действащия ПУП не отговаря на ЗУТ и ОУП и е нецелесъобразно.

Предвид така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима – насочена е срещу подлежащ на съдебна проверка за законосъобразност индивидуален административен акт, подадена в срок (при липса на данни за дата на съобщаването ѝ на жалбоподателите) и от лице - адресат на акта, чиито права и законни интереси се засягат, с оглед което е налице и правен интерес от оспорването. По съществото жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган – главния архитект на СО, съобразно посочената по-горе заповед. Поради това съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган.

Заповедта е издадена при спазване на административно-производствените правила и в предвидената от закона писмена форма. Административният акт е мотивиран, като са посочени правните и фактически основания за издаването му. При издаването на заповедта съдът намира, че не е допуснато нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 135, ал.1 -3 от ЗУТ лицата по чл. 131 могат да правят искания за изменение на устройствените планове с писмено заявление до кмета на общината. Когато искането е за изменение на подробен устройствен план, към заявлението се прилага скица с предложение за изменението му. Компетентният орган по ал. 1 в едномесечен срок от постъпване на заявлението със заповед разрешава или отказва да се изработи проект за изменение на плана. В случая процесната заповед е издадена след изтичане на посочения срок, но подлежи на оспорване. Същата е мотивирана, като спорът се свежда до законосъобразността на изложените мотиви.

Мотивираното предложение за изменение на плана за регулация е на основание чл. 134, ал.2, т.1 от ЗУТ. Съгласно тази разпоредба влезлите в сила подробни устройствени планове могат да се изменят, освен на основание по ал. 1, и когато в съответния срок по чл. 208 не е започнала процедурата за отчуждаване. Чл.208, ал.1 от ЗУТ предвижда, че срокът за започване на отчуждителните процедури по Закона за държавната собственост и Закона за общинската собственост на недвижими имоти,

определени по подробните устройствени планове за изграждане на обекти - публична държавна или публична общинска собственост, е пет години от влизане в сила на плановете и десет години от влизането в сила на подробните устройствени планове за изграждане на елементи на техническата инфраструктура по чл. 64 - публична собственост на държавата и общините. След изтичане на този срок собствениците на недвижимите имоти имат правата по чл. 134, ал. 2, т. 1.

В случая посоченият срок безспорно е изтекъл като няма данни да е започнала процедура по отчуждаване на имот 9847. Поради това собствениците му имат право да поискат изменение на ПУП в частта за този имот. Това изменение обаче следва да е съобразено със ЗУТ и ОУП за процесната местност. Т.е. законът предвижда възможност действащият ПУП да се измени, но не и задължение на органа по чл. 135 от ЗУТ да одобри такова изменение. Последното зависи от това дали е спазен законът при изработването на проекта на план за изменение на ПУП. В случая това условие не е налице. На първо място, с процесното предложение за изменение се нарушава чл. 15, ал.9 от ЗУТ, според който изменение на план за регулация по реда на ал. 3 се отказва със заповед на кмета на общината, когато с проекта за изменение се предвижда създаване на недопустимо по закон разположение на съществуващи сгради или на разрешени строежи. Предвиденото ново УПИ и улица тупик променя вида на регулационните линии на УПИ XVII-412 и УПИ XVIII-418,419. Половината от уличната регулация на тези две УПИ се променя в странична регулационна линия към новото УПИ, а другата половина става улична регулация към тупик. Това променя разположението на сградите по правилата на чл. 31 от ЗУТ, спрямо които са разрешени, тъй като тези разстояния са зависими от вида на регулационната линия – странична, към улица или към дъно. Според вещото лице сградата от юг е на уличната регулация, която с предложението става странична регулационна линия, респ. липсва отстояние от 3 метра към нея. На второ място, се нарушава чл.60, ал.2 от ЗУТ, според който застрояването се разрешава, когато за обектите са осигурени водоснабдяване и електрозахранване, както и транспортен достъп. В случая сградата в УПИ XVIII-418,419 е разрешена с подход към улицата, която с предложението се предвижда да стане ново УПИ. Освен това същата е захранена от електропровод, изграден в трасето на улицата в рамките на ПИ 9847. На трето място, се нарушава чл. 108, ал.5 от ЗУТ, според който предвижданията на плана трябва да са икономично осъществими и да дават възможност за целесъобразно устройство на урегулираните поземлени имоти и на кварталите. Видно от заключението на вещото лице, [улица]е събирателна улица, която при о.т. 427 и о.т. 442 се пресича с [улица]. Прекъсването на уличната регулация при о.т.442 засяга всички обитатели на района, защото двете улици се съобщават с [улица], която е главна за[жк]. Не е ясно как ще бъде организирана транспортна връзка между [улица]и [улица]за живущите в квартала, ако [улица]се прекъсне. Предвиденият тупик е с дължина 85м и възможност за обръщане на посоката на движение не е предвидена. Това затруднява транспортния достъп до съседните имоти и създава неблагоприятни условия за живот в квартала. Предвиждането на имот 9847 за жилищна сграда също е нецелесъобразно с оглед спазване на изискванията за отстояния по чл. 31, ал.2 и ал.4 от ЗУТ. Видно от заключението на вещото лице, ширината на такава сграда няма да е подходяща за организиране на жилища Поради това правилно административният орган е отказал да се издаде разрешение за изработване на изменение на регулационния план съобразно мотивираното предложение на жалбоподателите.

С оглед изложеното, като извърши проверката по чл.168, ал.1 на всички основания по чл.146 АПК, съдът намира оспорвания акт за издаден от компетентен административен орган, в установената форма, при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при правилно приложение на материалния закон, в съответствие с целта на закона, поради което жалбата срещу него се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. съгласно чл. 143, ал.3 от АПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.4 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 41 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. И. М. и И. В. Г. от [населено място], чрез адв. Д., срещу Заповед № САГ23-РА53-219 от 21.04.2023г. на главния архитект на СО.

ОСЪЖДА В. И. М. и И. В. Г. от [населено място] да заплатят на Столична община сумата в размер на 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: